

Üşütmeyin Haneleri

– Ayşenur... · 04 Nisan 2017

.
. .
.

Şu akşamın eteklerinde
halay çeken bir güneş gördüm.
Yamaçlarına yalnızlık pusmuş
dağlardır şahidim.

Hummalı bir gök gelecek tez vakitte.
Bu puslu hallerini
özleyeceğiz ikindinin.
Ve hatta gözlerinden akan,
o sırlıslık eden yağmurlarını bulutların.
Sonra yeniden y/anmayı da bunlar kadar
gün ortasında öyle dimdik...

İnsanız,
elbette özlemek;
bize dair söylenmiş hayat şarkısı olacak.

Velhasıl,
üşüme de kadere layık,
y/anmak da...

Şimdi akşam oldu.
Az sonra
kapanacak gökyüzü...
Giydirin pencerelere perdeleri.
Akşam vakti,
üşütmeyin haneleri...

Ayşenur.